

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 335/21
29.7.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јасне Беловић, председника већа, Ирене Трифуновић Радуловић и Меланије Сантовац чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., улица ... бр. ..., чији је пуномоћник Мирјана Шљивар Влаовић, адвокат из Новог Сада, ул. Змај Јовина бр. 21, против тужених малолетног ББ, чији је законски заступник мајка ВВ и ВВ, обоје из ..., улица ... бр....., које заступа пуномоћник Милка Талић, адвокат из Београда, Миријевски булевар бр.2/71, ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П2 242/20 од 11.02.2021. године, на седници већа одржаној дана 29.07.2021. године донео је:

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П2 242/20 од 11.02.2021. године у делу става првог изреке тако што се тужилац АА **ОБАВЕЗУЈЕ** да на име доприноса за издржавање мал. ББ плаћа месечно износ од по 20.000,00 динара почев од 24.03.2014.године па убудуће, док за то постоје законски услови, сваког 1.ог до 10.ог у месецу за претходни месец на рачун законског заступника мал.ББ, мајке ВВ, под претњом извршења.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П2 242/20 од 11.02.2021. године у преосталом делу става првог изреке којим је тужилац тражио да се његова обавеза да доприноси издржавању мал.ББ почев од 24.03.2014.године смањи за разлику између досуђеног износа од 20.000,00 динара до траженог смањења од 5.000,00 динара месечно, као и у ставу другом изреке и у том делу жалба тужиоца **СЕ ОДБИЈА** као неоснована.

Овом пресудом **МЕЊА СЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П2 1382/11 од 27.09.2011. године у ставу трећем изреке.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 242/20 од 11.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се измени пресуда Првог основног суда у Београду П2 1382/11 од 27.09.2011. године у ставу трећем изреке и обавезе тужилац да на име доприноса за издржавање малолетног туженог ББ плаћа месечно износ од 5.000,00 динара почев од 24.03.2014. године као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови или док се ова одлука не измени другом судском одлуком, сваког првог до десетог у месецу за претходни месец, на рачун законског заступника малолетног тужиоца мајке ВВ. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац побијајући је из свих законских разлога.

Тужени су одговорили на жалбу тужиоца.

Испитујући правилност побијане пресуде у границама законских овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11 са свим изменама и допунама), у вези члана 202 Породичног закона, Апелациони суд је оценио да је жалба тужиоца делимично основана.

У поступку пред првостепеним судом није учињена нека од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1 – 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а неосновано се жалбом тужиоца указује на битну повреду поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП јер је изрека побијане пресуде разумљива, у складу са разлозима наведеним у образложењу и изведеним доказима који су јасни и непротивречни, тако да се законитост и правилност пресуде могу испитати. Такође, неосновано је указивање на битну повреду одредбе члана 374 став 1 ЗПП будући да је првостепени суд правилно применио одредбе процесног закона тако да је донета одлука законита и правилна.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Првог основног суда у Београду П2 1382/11 од 27.09.2011. године разведен је брак тужиоца и тужене ВВ, а њихово заједничко дете, мал. ББ, који је рођен ... године, поверен је мајци на самостално вршење родитељског права. Истом пресудом тужилац је обавезан да на име доприноса за издржавање мал.ББ плаћа месечно 200 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, почев од 27.09.2011. године као дана доношења одлуке па убудуће док за то постоје законски услови или док се та одлука не измени.

Мал. ББ је рођен ... године и у време доношења претходне пресуде имао је три године, а у време доношења побијане пресуде има 13 година и похађа седми разред основне школе. Трошкови школовања и ваншколских активности су нове околности на страни мал.ББ, с обзиром да у време доношења претходне одлуке нису постојали. Издаци за набавку уџбеника износе око 17.000,00 динара, трошкови за ужину 200,00

динара дневно када иде у школу, годишње осигурање износи 500,00 динара, а трошкови обезбеђења који се плаћају на сваком полугодишту 800,00 динара. Када није пандемија мал. ББ два пута на полугодишту иде у музеј и позориште што по изласку кошта 500,00 динара. Мал.ББ тренира кошарку за коју се издваја 4.500,00 динара сваког месеца, једном годишње одлази на припреме које коштају 250 евра. Два пута годишње су му неопходне патике које са попустом коштају 12.000,00 динара по пару. За лекарске прегледе, који се због бављења кошарком обављају на два месеца, мора се издвојити 1.800,00 динара по прегледу. Поред тога мал.ББ похађа часове енглеског и немачког који месечно коштају укупно 9.000,00 динара, а једном недељно иде на часове математике и физике, један час кошта 1.500,00 динара. Законски заступник мајка мал. ББ за исхрану месечно издваја између 30.000,00 и 40.000,00 динара, а за одећу и обућу за мал. ББ просечно месечно потроши између 2.000,00 и 4.000,00 динара. Укупне месечне потребе мал.ББ процењене су са 50.000,00 динара.

Законска заступница мал. ББ, тужена ВВ је након престанка заједнице живота са тужиоцем почела да се бави адвокатуром и тим послом се бавила до 2011. године, када се запослила у предузећу "... " где је радила наредних 5 година, до 27.06.2016. године и ту остваривала зараду од 75.000,00 до 80.000,00 динара. Након тога се вратила у адвокатуру где је на почетку остваривала одређене приходе, сваког месеца другачије јер није имала паушалне клијенте. Актуелно, као адвокат, остварује око 80.000,00 динара, буде периода када не заради ништа, нпр. у марту, априлу и мају 2020.године када, због тога што није било суђења, ништа није зарадила. У време доношења претходне пресуде са мал. ББ је живела у стану својих родитеља, а од 2012.године живе у стану који су јој купили родитељи, за који плаћа трошкове у износу од 23.000,00 динара. Других непокретности нема, поседује аутомобил.

Тужилац живи у стану који је власништво његових родитеља, живи сам и плаћа 60% трошкова становања који укупно износе око 15.000,00 динара. Запослен је у апотеци "... " и остварује приходе у износу од око 40.000,00 динара. Нема непокретности на своје име, нити аутомобил. У време доношења претходне пресуде је радио у Црној Гори и према његовим наводима тада је остваривао зараду од око 700 евра месечно. Тада досуђени износ од 200 евра одређен је у споразуму са туженом. Тај износ је редовно плаћао до децембра 2013. године док је био на раду у Црној Гори. У Србију се вратио фебруара 2014. године. Након тога, априла 2014. године је засновао радни однос у апотеци у Београду, од септембра 2017. године је радио у апотеци у Лајковцу, а од 01.02.2018. године поново ради у Београду. Остварује редовна примања, радно је способан, не остварује додатне приходе.

Полазећи од напред наведеног утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је ценећи значај околности релевантних у смислу одредби члана 160-164 Породичног закона, а које су се од доношења раније пресуде измениле, како на страни тужиоца, као дужника тако и на страни мал.ББ, као повериоца издржавања закључио да се нису стекли услови за смањење обавезе тужиоца одређене пресудом Првог основног суда у Београду П2 1382/11 од 27.09.2011. године. Стога је побијаном пресудом одбио захтев тужиоца да почев од подношења тужбе 24.03.2014.године доприносу издржавању мал.ББ са месечним износом од 5.000,00 динара.

Одредбом члана 154 и 160-163 Породичног закона прописано је право

мал.детета на издржавање и мерила за утврђивање висине обавезе родитеља. Тим законским одредбама је регулисано да свако дете има право на животни стандард који је примерен његовом физичком, менталном и друштвеном развоју, према томе интерес детета је основни интерес којим се суд мора руководити приликом доношења одлуке. Родитељи су дужни да издржавају своје дете из сопствене имовине или прихода, а у складу са својим могућностима. Могућности родитеља се, међутим, не процењују на начин на који се то чини када су у питању други облици законског издржавања, већ се сматра да су родитељи увек дужни, макар и по цену жртвовања неких сопствених потреба да обезбеде издржавање односно задовољење основних животних потреба свог мал.детета. Родитељи су дужни да се одричу властитог егзистенцијалног минимума и да улажу посебне напоре за прибављање потребних материјалних средстава за издржавање мал.детета.

У поступку жалбене контроле побијане пресуде, са тим у вези оцене жалбених навода тужиоца, Апелациони суд је закључио да је првостепени суд на основу изведених и расположивих доказа правилно утврдио чињенице битне за правилно пресуђење, а пре свега околности које су се у међувремену измениле и које су у смислу члана 164 Породичног закона од утицаја на евентуалну измену раније донете одлуке. Правилна је оцена првостепеног суда да измењене околности које се тичу мал.ББ нужно имају превагу над, такође измењеном, околношћу да су тужиоцу у односу на раније досуђену обавезу смањена примања. Таква је и према оцени Апелационог суда, околност да је мал. ББ сада дете школског узраста, да раније нису постојали издаци за школске и ваншколске активности које постоје сада, да узраст мал. ББ подразумева задовољавање и других потреба (спортска активност, одласци у позоришта, дружење са вршњацима), задовољењем којих се може обезбедити његов одговарајући физички, ментални и друштвени развој. Утолико је неприхватљив жалбени навод којим тужилац указује да је првостепени суд погрешно када је утврђујући потребе мал.ББ и трошкове неопходне за њихово намирење узео у обзир трошкове бављења спортским активностима, као и курсева страног језика.

Најбољи интерес детета је опредељујући у сваком случају када се одлучује о неком његовом праву (члан 6 и 266 Породичног закона). Када се одлучује о његовом праву из члана 154 Породичног закона, праву да га родитељи издржавају, тај интерес подразумева обавезу родитеља да детету обезбеде подмирење свих потреба које детету омогућава правилан развој у сваком погледу, физичком, менталном, духовном, моралном и друштвеном, свакако примереном узрасту детета, а како је то прописано и одредбом члана 27 Конвенције о правима детета. Из тог разлога су родитељи дужни да се старају да ангажовањем свих својих радних потенцијала обезбеде неопходна средства за то, па је неоснован и жалбени навод тужиоца да је погрешно првостепени суд када је указао да је у случају недостајућих средстава дужан радити додатни посао.

У односу на раније утврђену обавезу тужиоца једну од измењених околности представља и чињеница да од фебруара 2014.године тужилац зараду не остварује у Црној Гори, већ у Србији па његова обавеза више не може бити досуђена у валути евро. Код те чињенице, а имајући у виду све остале утврђене чињенице које се тичу потреба мал.ББ и могућности тужиоца да доприноси његовом издржавању, Апелациони суд је оценио да измени раније донете одлуке ипак има места па је имајући у виду и могућности тужиоца, са тим у вези и околност да је евентуално недостајућа средства

тужилац дужан обезбедити и допунским радом, Апелациони суд је оценио да је износ од 20.000,00 динара адекватан допринос тужиоца који би уз допринос законске заступнице, како новчани тако и онај који се огледа у свакодневној бризи и старању о мал.ББ, могао бити довољан за подмирење његових свакодневних потреба. Из тог разлога овај суд је оценио да побијана пресуда треба бити преиначена на начин из става првог изреке ове пресуде, а у том смислу и раније донета одлука измењена у смислу члана 164 Породичног закона измењена.

Из наведеног следи да је у делу за разлику између досуђеног износа до траженог смањења висине доприноса од 5.000,00 динара тужбени захтев неоснован.

На основу изнетог, применом одредбе члана 394 тачка 4 ЗПП, одлучено је као у ставу првом, а применом одредбе члана 390 ЗПП као у ставу другом изреке.

Потврђена је одлука о трошковима поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 207 Породичног закона.

Како тужилац није успео у поступку по жалби и како одговор на жалбу није нужан трошак захтеви тужиоца и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка су применом одредбе члана 165, у вези члана 153 ЗПП, одбијени.

Председник већа-судија
Јасна Беловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић